

Cekos In Ekspert

На основу члана 66. Закона о заштити становништва од заразних болести ("Службени гласник РС", број 15 /16),

Министар здравља доноси

ПРАВИЛНИК О ПРОГРАМУ ОБАВЕЗНЕ И ПРЕПОРУЧЕНЕ ИМУНИЗАЦИЈЕ СТАНОВНИШТВА ПРОТИВ ОДРЕЂЕНИХ ЗАРАЗНИХ БОЛЕСТИ

(Сл. гласник РС бр. 112/17)

Основни текст на снази од 16/12/2017 , у примени од 16/12/2017

Члан 1.

Овим правилником уређује се Програм обавезне и препоручене имунизације становништва против одређених заразних болести .

Члан 2.

Програм обавезне и препоручене имунизације становништва против одређених заразних болести одштампан је уз овај правилник и чини његов саставни део.

Члан 3.

Овај правилник ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Србије".

Број 512-02-00165/2017-10

У Београду, 12. децембра 2017. године

Министар,

асс. др Златибор Лончар, с.р.

ПРОГРАМ ОБАВЕЗНЕ И ПРЕПОРУЧЕНЕ ИМУНИЗАЦИЈЕ СТАНОВНИШТВА ПРОТИВ ОДРЕЂЕНИХ ЗАРАЗНИХ БОЛЕСТИ

Програм се доноси за период од три године и обухвата:

- 1) обавезну активну имунизацију лица одређеног узраста;
- 2) обавезну активну и пасивну имунизацију лица изложених одређеним заразним болестима;
- 3) обавезну активну и пасивну имунизацију лица у посебном ризику;
- 4) обавезну активну и пасивну имунизацију лица запослених у здравственим установама;
- 5) обавезну активну имунизацију путника у међународном саобраћају;
- 6) препоручену активну имунизацију лица одређеног узраста;

- 7) препоручену активну и пасивну имунизацију лица по клиничким индикацијама;
- 8) препоручену активну имунизацију путника у међународном саобраћају;
- 9) трогодишњи план потреба здравствених установа у вакцинама, имуноглобулинима хуманог порекла и моноклонским антителима за обавезну имунизацију;
- 10) потребе вакцина, имуноглобулина хуманог порекла и моноклонских антитела за националну резерву у складу са препоруком Светске здравствене организације (у даљем тексту: СЗО).

ОБАВЕЗНА АКТИВНА ИМУНИЗАЦИЈА

1. Обавезна активна имунизација лица одређеног узраста

Обавезна активна имунизација лица одређеног узраста спроводи се у складу са стручно-методолошким упутством Института за јавно здравље Србије (у даљем тексту: Институт).

Обавезна активна имунизација спроводи се све док се не имунизују сва лица за која је прописана имунизација, осим оних лица код којих су утврђене трајне контраиндикације.

Заразне болести против којих се спроводи обавезна активна имунизација лица одређеног узраста су:

- 1) туберкулоза;
- 2) дифтерија;
- 3) тетанус;
- 4) дечија парализа;
- 5) велики кашаљ;
- 6) мале богиње;
- 7) рубела;
- 8) заушке;
- 9) хепатитис Б;
- 10) обољења изазвана Хемофилусом инфлуенце тип б;
- 11) обољења изазвана Стрептококом пнеумоније.

1.1 Активна имунизација против туберкулозе

Активна имунизација против туберкулозе се спроводи једном дозом БЦГ вакцине код деце у првој години живота.

Деца се вакцинишу приликом отпуштања из породилишта, а она рођена ван породилишта до навршена два месеца живота у територијално надлежном дому здравља.

Она деца која нису могла бити вакцинисана на напред наведени начин, потребно је да буду вакцинисана до навршених 12 месеци живота у територијално надлежном дому здравља.

1.2 Активна имунизација против дечије парализе

Активна имунизација против дечије парализе се спроводи код лица од навршена два месеца живота инактивисаном полио вакцином (ИПВ) и живом оралном полио вакцином (ОПВ).

Активна имунизација се спроводи са три дозе ИПВ у размацима који не смеју бити краћи од четири недеље (примарна серија).

Ревакцинација се спроводи давањем једне дозе ИПВ или ОПВ. ИПВ се даје као појединачна вакцина или комбинована са компонентама против других заразних болести у складу са календаром имунизације.

Прва ревакцинација се спроводи у другој години живота применом ИПВ.

Друга ревакцинација се спроводи применом БОПВ пре уписа у први разред основне школе или изузетно током првог разреда основне школе.

Трећа ревакцинација се спроводи применом БОПВ у завршном разреду основне школе, а најкасније до навршених 18 година живота.

У случају недостатка БОПВ у другој и трећој ревакцинацији може се применити ИПВ као појединачна вакцина или комбинована са компонентама против других заразних болести.

Додатне активности у оквиру Плана активности за одржавање статуса земље без дечије парализе спроводиће се на основу одлука министарства надлежног за послове здравља, сходно препорукама СЗО, односно Националног координационог комитета за одржавање статуса земље без полиомијелитиса, Републичке стручне комисије за заразне болести и Института. Активна имунизација против дечије парализе лица одређеног узраста, у оквиру Плана активности за одржавање статуса земље без полиомијелитиса спроводи се живом оралном полиовакцином (БОПВ, мОПВ1 или мОПВ3).

1.3 Активна имунизација против дифтерије, тетануса и великог кашља

Активна имунизација против дифтерије, тетануса и великог кашља се спроводи код лица од навршена два месеца живота.

Активна имунизација се спроводи применом комбинованих вакцина које у свом саставу садрже компоненте против дифтерије, тетануса и великог кашља са или без компонената против других заразних болести (у даљем тексту: комбиноване вакцине), у складу са календаром имунизације.

Активна имунизација се спроводи са три дозе комбиноване вакцине у размацама који не смеју бити краћи од четири недеље (примарна серија).

Ревакцинација се спроводи давањем једне дозе комбиноване вакцине.

Прва ревакцинација се спроводи у другој години живота.

Друга ревакцинација се спроводи применом комбиноване вакцине, са ацелуларном пертусис компонентом, пре уписа у први разред основне школе или изузетно током првог разреда основне школе.

Трећа ревакцинација се спроводи применом комбиноване вакцине у завршном разреду основне школе, а најкасније до навршених 18 година живота.

1.4 Активна имунизација против малих богиња, заушака и рубеле

Активна имунизација против малих богиња, заушака и рубеле спроводи се код деце од навршених 12 месеци једном дозом комбиноване живе вакцине против малих богиња, заушака и рубеле (ММР вакцина).

Ревакцинација (друга доза) против малих богиња, заушака и рубеле спроводи се применом ММР вакцине пре уписа у први разред основне школе, а изузетно у току првог разреда основне школе.

Неимунизована и непотпуно имунизована лица треба да се вакцинишу недостајућим дозама ММР вакцине до навршених 18 година живота.

Додатне активности у оквиру Плана активности за елиминацију морбила, рубеле и превенцију КРС спроводиће се на основу одлука министарства надлежног за послове здравља, сходно препорукама СЗО, односно Националног комитета за верификацију елиминације морбила и рубеле, Републичке стручне комисије за заразне болести и Института. Активна имунизација против малих богиња може се започети и код деце узраста од шест до 12 месеци живота према епидемиолошким индикацијама у оквиру Плана активности за елиминацију морбила и рубеле у Републици Србији. Поновна вакцинација ове деце спроводи се једном дозом вакцине у узрасту од навршених 15 до 24 месеца живота.

У случају проглашења епидемије малих богиња епидемијом од већег епидемиолошког значаја, по епидемиолошким индикацијама може се померити горња узрастна граница за вакцинацију.

1.5 Активна имунизација против хепатитиса Б

Активна имунизација против хепатитиса Б се спроводи вакцином против хепатитиса Б (у даљем тексту: ХБ) произведеном методом генетског инжењеринга код:

- новорођенчади и одојчади,
- деце која похађају 6. разред основне школе, а која нису вакцинисана по рођењу.

Неимунизована и непотпуно имунизована лица треба да се вакцинишу недостајућим дозама ХБ вакцине, најкасније до навршених 18 година живота.

Активна имунизација се спроводи давањем три дозе ХБ вакцине (примарна серија) која се даје као појединачна вакцина или комбинована са компонентама против других заразних болести, према календару имунизације.

Права доза појединачне ХБ вакцине се даје у породилишту у року од 24 сата по рођењу, а за новорођенчад рођену ван породилишта у територијално надлежном дому здравља што пре по рођењу.

Уколико се друга доза примењује у узрасту од навршених месец дана мора се применити појединачна доза ХБ вакцине. Уколико се друга доза примењује у узрасту од навршених два месеца и касније може се применити појединачна доза ХБ вакцине или комбинована са компонентама против других заразних болести.

Трећа доза се даје у размаку не краћем од шест месеци након прве дозе ХБ вакцине и може се применити појединачна доза ХБ вакцине или комбинована са компонентама против других заразних болести у складу са календаром имунизације.

1.6 Активна имунизација против обољења изазваних Хемофилусом инфлуенце типа б

Активна имунизација против обољења изазваних Хемофилусом инфлуенце типа б спроводи се вакцином против обољења изазваних Хемофилусом инфлуенце тип б (у даљем тексту: Хиб) код деце узраста од навршених два месеца живота.

Активна имунизација се спроводи давањем три дозе Хиб вакцине (примарна серија) у комбинованој вакцини са компонентама против других заразних болести.

Ревакцинација се спроводи у другој години живота давањем једне дозе комбиноване вакцине.

У случају недостатка комбинованих вакцина са Хиб компонентом, може се применити појединачна Хиб вакцина.

1.7 Активна имунизација против обољења изазваних Стрептококусом пнеумоније

Активна имунизација против обољења изазваних Стрептококусом пнеумоније спроводи се коњугованом полисахаридном вакцином против обољења изазваних Стрептококусом пнеумоније (ПЦВ 10, ПЦВ 13) код деце узраста од навршена два месеца живота.

Активна имунизација се спроводи са три дозе вакцине у размацима не краћим од четири недеље (примарна серија) до навршених шест месеци живота.

Ревакцинација се спроводи једном дозом у другој години живота.

Уколико се примарна серија не спроведе до навршених шест месеци живота, активна имунизација се спроводи предвиђеним бројем доза за узраст, до навршених 24 месеца живота.

Активна имунизација против обољења изазваних Стрептококусом пнеумоније почиње да се спроводи од 1. марта 2018. године, а односи се на децу рођену од 1. јануара 2018. године.

2. Обавезна активна и пасивна имунизација лица изложених одређеним заразним болестима

Обавезна активна и пасивна имунизација лица изложених одређеним заразним болестима спроводи се у складу са стручнометодолошким упутством Института, а код лица изложених беснилу у складу са стручно-

методолошким упутством референтне здравствене установе за спровођење обавезне активне и пасивне имунизације против беснила (Пастеров завод Нови Сад).

Заразне болести против којих се спроводи обавезна активна и пасивна имунизација лица изложених одређеним заразним болестима су:

- 1) беснило;
- 2) тетанус;
- 3) хепатитис Б;
- 4) хепатитис А;
- 5) трбушни тифус.

2.1 Обавезна активна и пасивна имунизација против беснила

Активна имунизација против беснила спроводи се савременим инактивисаним вакцинама против беснила за хуману употребу, произведеним на култури ћелија које препоручује СЗО.

Пасивна имунизација против беснила спроводи се применом хуманог антирабичног имуноглобулина (у даљем тексту: ХРИг).

Преекспозициона вакцинација против беснила спроводи се код лица која су професионално изложена вирусу беснила.

Преекспозициона вакцинација против беснила спроводи се давањем три појединачне дозе вакцине против беснила.

Контрола имунитета је обавезна код преекспозиционо потпуно вакцинисаних у периоду од две до четири недеље након последње дате дозе.

Постекспозициона обавезна имунизација против беснила спроводи се одмах по утврђивању индикације, давањем одређеног броја доза вакцине против беснила у складу са стручно-методолошким упутством Пастеровог завода.

Истовремено са давањем прве дозе вакцине против беснила, у свим случајевима даје се једнократно и ХРИг у дози од 20 И.Ј. на килограм телесне масе.

Контрола имунитета је обавезна код постекспозиционо потпуно вакцинисаних лица у периоду од једне до четири недеље након последње дате дозе.

У случају реекспозиције код лица која су комплетно вакцинисана против беснила (пре или постекспозиционо) савременим вакцинама против беснила са културе ћелија, или код којих постоји документован титар антитела против беснила већи или једнак 0.5 И.Ј./мл одређен РФФИТ методом, након поновно утврђене постекспозиционе индикације, спроводи се вакцинација давањем једне појединачне дозе вакцине против беснила.

Контрола имунитета код ових лица је обавезна и врши се у периоду од једне до две недеље након последње дате дозе. Истовремено са имунизацијом против беснила, уколико је потребно, спроводи се имунизација и против тетануса, у складу са Правилником.

Антирабична пре и постекспозициона профилакса се обавља у здравственим установама/антирабичним станицама које одређује министарство надлежно за послове здравља на предлог Института у институтима односно заводима за јавно здравље (у даљем тексту: ИЈЗ/ЗЈЗ), инфективним клиникама/инфективним одељењима општинских болница, према члану 38. Закона о заштити становништва од заразних болести (у даљем тексту: Закон).

2.2 Активна и пасивна имунизација против тетануса код повређених лица

Имунизација против тетануса код повређених лица спроводи се вакцином која садржи компоненту против тетануса и хуманим антитетанусним имуноглобулином (ХТИг) на следећи начин:

- лица са доказом да су потпуно вакцинисана и ревакцинисана против тетануса за свој узраст (најмање четири дозе вакцине са компонентом против тетануса), а од последње дозе до повреде је прошло мање од 10 година, не добијају ни вакцину ни ХТИг;
- лица која су потпуно вакцинисана и ревакцинисана против тетануса за свој узраст, а од последње дозе до повреде је прошло више од 10 година, добијају једну дозу вакцине и 250 И.Ј. ХТИг, одмах по повређивању;
- лица која нису вакцинисана, лица која су непотпуно вакцинисана или немају доказе о имунизацији против тетануса, добијају прву дозу вакцине одмах, другу дозу у размаку не краћем од месец дана, а трећу дозу најмање шест месеци након друге дозе. Ова лица добијају и ХТИг са првом дозом вакцине, одмах по повређивању.

За прву дозу могу се користити вакцине које садрже компоненту против тетануса у зависности од узраста.

Активна и пасивна имунизација против тетануса код повређених лица спроводи се у надлежним здравственим установама и установама ван здравственог система (код чијих је корисника индиковано давање), у координацији са територијално надлежним ИЈЗ/ЗЈЗ.

2.3 Активна и пасивна имунизација против хепатитиса Б

Активна имунизација против хепатитиса Б спроводи се преекспозиционо код:

1. полних партнера ХБсАг позитивних лица,
2. штићеника установа за ометене у развоју,
3. интравенских наркомана,
4. лица у установама за извршење кривичних санкција,
5. кућних контаката ХБсАг позитивних лица.

Активна имунизација против хепатитиса Б спроводи се преекспозиционо и код лица запослених у здравственим установама (види одељак 4.1).

Активна имунизација против хепатитиса Б спроводи се са три дозе ХБ вакцине по шеми: 0, 1, 6 месеци од утврђивања индикације.

Активна и пасивна имунизација против хепатитиса Б спроводи се постекспозиционо код:

1. новорођенчади ХБсАг позитивних мајки,
2. лица која су имала акцидент са инфективним материјалом,
3. трудница са оштећењем јетре, ако су биле изложене инфекцији.

Активна имунизација се спроводи са четири дозе ХБ вакцине по шеми 0, 1, 2, 12 месеци.

Неимунизована и непотпуно имунизована лица обавезно се заштићују давањем хепатитис Б имуноглобулина (у даљем тексту: ХБИг) истовремено са првом дозом вакцине.

Активна и пасивна имунизација против тетануса ^[1] код повређених лица спроводи се у надлежним здравственим установама и установама ван здравственог система (код чијих је корисника индиковано давање), у координацији са територијално надлежним ИЈЗ/ЗЈЗ.

2.4 Активна имунизација против трбушног тифуса

Активна имунизација се спроводи код одраслих и деце старије од две године живота мртвом полисахаридном вакцином у једној дози.

Активна имунизација се спроводи код:

- контаката особа које живе у заједничком домаћинству са клицоношама трбушног тифуса;
- особа које раде у лошим хигијенским условима;
- запослени у комуналним предузећима на уклањању комуналног отпада, канализацији, сахрањивању и сл.

Ревакцинација се спроводи у случају постојања континуиране изложености, након три године од вакцинације.

Активна имунизација против трбушног тифуса спроводи се у надлежним здравственим установама и установама ван здравственог система (код чијих је корисника индиковано давање), у координацији са територијално надлежним ИЈЗ/ЗЈЗ.

Активна имунизација против трбушног тифуса почиње да се спроводи од 1. јануара 2019. године.

2.5 Активна имунизација против хепатитиса А

Активна имунизација се спроводи код одраслих и деце старије од 16 година живота, инактивисаном вакцином против хепатитиса А у једној дози код:

- интравенских корисника дрога;
- трансплантације јетре;
- особа које раде у лошим хигијенским условима;
- запослени у комуналним предузећима на уклањању комуналног отпада, канализацији, сахрањивању и сл.;
- мушкараца који имају сексуалне односе са другим мушкарцима.

Ради постизања дуготрајне заштите, примењује се друга (бустер) доза вакцине, која се даје најраније шест до 12 месеци након прве дозе.

Активна имунизација против хепатитиса А спроводи се у надлежним здравственим установама и установама ван здравственог система (код чијих је корисника индиковано давање), у координацији са територијално надлежним ИЈЗ/ЗЈЗ.

Активна имунизација против хепатитиса А почиње да се спроводи од 1. јануара 2019. године.

3. Обавезна активна и пасивна имунизација лица у посебном ризику

Обавезна активна и пасивна имунизација лица у посебном ризику спроводи се у складу са стручно-методолошким упутством Института.

Заразне болести против којих се спроводи обавезна активна и пасивна имунизација лица у посебном ризику су:

- 1) хепатитис Б;
- 2) грип;
- 3) менингококна болест;
- 4) обољења изазвана Стрептококом пнеумоније;
- 5) обољења изазвана Хемофилусом инфлуенце тип б;
- 6) варичела;
- 7) инфекције изазване респираторним синцицијалним вирусом.

3.1 Активна имунизација против хепатитиса Б лица у посебном ризику

Активна имунизација против хепатитиса Б спроводи се код:

- 1) оболелих од хемофилије и других болести које захтевају примену деривата крви,
- 2) особа на хемодијализи,
- 3) инсулин зависних болесника од шећерне болести,
- 4) трансплантације јетре.

Активна имунизација пре ступања на хемодијализу и особа са ослабљеним имунитетом спроводи се са четири дозе ХБ вакцине по шеми 0, 1, 2, 6 месеци давањем двоструке дозе за одређени узраст.

Активна имунизација против хепатитиса Б код инсулин зависних болесника од шећерне болести и оболелих од хемофилије спроводи се са три дозе ХБ вакцине по шеми: 0, 1, 6 месеци.

Ревакцинација се спроводи у случајевима ослабљеног имунитета и код болесника на хемодијализи, као и оних које су у континуираном ризику, само једанпут, једном дозом ХБ вакцине, пет година после потпуне вакцинације.

3.2 Активна имунизација против грипа лица у посебном ризику

Активна имунизација против грипа лица у посебном ризику се спроводи код трудница и свих лица старијих од шест месеци живота са:

1. хроничним поремећајима плућног система (укључујући астму),
2. хроничним поремећајима кардиоваскуларног система (искључујући хипертензију),
3. метаболичким поремећајима (укључујући шећерну болест, гојазност са БМИ > 40),
4. бубрежном дисфункцијом,
5. хемоглобинопатијом,
6. хроничним неуролошким поремећајима,
7. имуносупресијом (укључујући особе са ХИВ/АИДС, особе са функционалном или анатомском аспленијом),
8. примаоца трансплантата.

Према епидемиолошким индикацијама вакцинација се спроводи:

- код лица смештених и запослених у геронтолошким центрима;
- код деце, омладине и старих лица смештених у социјално-здравственим установама и код лица запослених у тим установама.

За имунизацију се користе инактивисане инфлуенца вакцине (тривалентна или четворовалентна, сплит или субјунит).

Ако СЗО прогласи пандемијску појаву грипа (нови подтип или нова рекомбинантна варијанта вируса инфлуенце), доноси се посебно стручно-методолошко упутство за имунизацију против пандемијског грипа.

Активна имунизација против грипа спроводи се у надлежним здравственим установама и установама ван здравственог система (код чијих је корисника индиковано давање), у координацији са територијално надлежним ИЈЗ/ЗЈЗ.

3.3 Активна имунизација против менингококне болести лица у посебном ризику

Активна имунизација против менингококне болести спроводи се коњугованом полисахаридном вакцином.

Активна имунизација против менингококне болести спроводи се код:

1. анатомске и функционалне аспленија (спленектомија, српаста анемија),
2. имунодефицијенција комплемента (Ц5-Ц9),

3. трансплантације коштане сржи,
4. особље лабораторија које је изложено растворима бактерије *Neisseria meningitidis* који могу аеросолизовати.

Активна имунизација се спроводи једном дозом вакцине, а ревакцинација по потреби три године након прве дозе.

3.4 Активна имунизација против обољења изазваних Стрептококусом пнеумоније лица у посебном ризику

Активна имунизација против обољења изазваних стрептококусом пнеумоније спроводи се полисахаридном коњугованом пнеумококном вакцином и полисахаридном пнеумококном вакцином.

Активна имунизација против обољења изазваних стрептококусом пнеумоније спроводи се у следећим случајевима:

1. анатомска или функционална аспленија и српаста анемија,
2. нефротски синдром,
3. симптоматска и асимптоматска ХИВ инфекција,
4. трансплантација органа и ткива,
5. малигна обољења,
6. стања која доводе до истицања ликвора,
7. уградње кохлеарних имплантата,
8. стања ослабљеног имунитета,
9. деце која живе у колективном смештају,
10. старији од 65 година који живе у колективном смештају,
11. непокретни штићеници у институцијама здравствене и социјалне заштите.

Код лица узраста од два месеца живота до навршене две године живота, која нису претходно вакцинисана, примењује се коњугована полисахаридна пнеумококна вакцина (ПЦВ10, ПЦВ13), са потребним бројем доза према узрасту.

Код лица узраста од навршених две година живота и старијих која нису претходно вакцинисана, примењују се коњугована полисахаридна пнеумококна вакцина (ПЦВ10, ПЦВ13 зависно од узраста) и полисахаридна пнеумококна вакцина. Након једне дозе пнеумококне коњуговане полисахаридне даје се једна дозе пнеумококне полисахаридне вакцине (ППВ23) у размаку не краћем од осам недеља.

Ревакцинација се спроводи једном дозом пнеумококне полисахаридне вакцине (ППВ23) након пет година код особа са анатомском/функционалном аспленијом, ХИВ инфекцијом, нефротским синдромом и стањима ослабљеног имунитета.

Активна имунизација против обољења изазваних Стрептококом пнеумоније спроводи се у надлежним здравственим установама и установама ван здравственог система (код чијих је корисника индиковано давање), у координацији са територијално надлежним ИЈЗ/ЗЈЗ.

3.5 Активна имунизација против обољења изазваних Хемофилусом инфлуенце тип б лица у посебном ризику

Активна имунизација против обољења изазваних Хемофилусом инфлуенце типа б спроводи се коњугованом полисахаридном вакцином.

Активна имунизација против обољења изазваних хемофилусом инфлуенце типа б спроводи се са једном или две дозе, код старијих од две године живота без обзира на претходни вакцинални статус, у случајевима:

1. трансплантације органа и ткива;
2. спленектомије и српасте анемије;
3. хемиотерапије и терапије зрачењем код малигнух тумора;
4. симптоматске и асимптоматске ХИВ инфекције;
5. код других клинички утврђених имунодефицијенција.

3.6 Активна и пасивна имунизација против варичеле лица у посебном ризику

Активна имунизација против варичеле

Активна имунизација против варичеле спроводи се живом атенуираном вакцином против варичеле после навршених 12 месеци живота.

Активна имунизација против варичеле спроводи се код:

1. кућних контаката (без претходно стеченог имунитета) лица која су у високом ризику од тешких облика варичеле (нпр. превремено рођена деца, деца са леукемијом или солидним туморима итд.).

Примењују се две дозе вакцине у размаку од шест недеља.

2. клинички стабилне ХИВ инфициране деце или одраслих са ЦД4+ лимфоцитима $\geq 15\%$ укључујући и оне који примају високо активну ретровирусну терапију.

Примењују се две дозе вакцине, у размаку од најмање три месеца.

Пасивна имунизација против варичеле

Пасивна имунизација против варичеле користи се за постескпозициону профилаксу осетљивих лица код којих је контраиндиковано давање вакцине против варичеле:

1. труднице,
2. тешка имунодефицијента стања,
3. новорођенчад мајки које су унутар пет дана пре или до два дана након порођаја оболеле од варичеле,
4. превремено рођена деца после 28 гестационе недеље чије су мајке серонегативне,
5. превремено рођена деца пре 28 гестационе недеље без обзира на серолошки статус мајке.

Примењује се Варичела зостер имуноглобулин.

Пасивна имунизација против варичеле спроводи се у надлежним здравственим установама на секундарном /терцијарном нивоу.

Активна и пасивна имунизација против варичеле почиње да се спроводи од 1. јануара 2019. године.

3.7 Пасивна имунизација лица у посебном ризику од инфекције изазване респираторним синцицијалним вирусом (у даљем тексту: РСВ)

Пасивна имунизација лица у посебном ризику од инфекције изазване РСВ спроводи се Паливизумабом (хуманизовано моноклонско антитело (ИгГ 11К) произведено применом рекомбинантне ДНА технологије.

Пасивна имунизација паливизумабом спроводи се код:

1. деце која су рођена пре 29. недеље (<29 0/6 дана) која на почетку РСВ сезоне имају ≤ 12 месеци;
2. деце која су рођена пре 32. недеље гестације (<32 0/6 дана) која на почетку РСВ сезоне имају ≤ 6 месеци;

3. деце са хроничном плућном болести/бронхопулмоналном дисплазијом која на почетку РСВ сезоне имају ≤ 12 месеци;
4. деце са хроничном плућном болести/бронхопулмоналном дисплазијом која на почетку РСВ сезоне имају < 24 месеца, уколико је претходних шест месеци пре почетка РСВ сезоне била неопходна терапија (примена кисеоника, хронична примена кортикостериода, бронходилататора и/или диуретика);
5. деце са урођеним срчаним манама компликованим значајним хемодинамским поремећајима која на почетку РСВ сезоне имају ≤ 12 месеци;
6. ван наведених индикација, по конзилијарној одлуци три лекара субспецијалисте у терцијарној педијатријској установи (неонатолог, пулмолог, кардиолог) имунопрофилактика се може применити у складу са принципима добре клиничке праксе и индикацијама заснованим на медицинским доказима.

Може се дати истовремено са вакцинама које се дају према календару имунизације.

Паливизумаб се апликује у највише пет доза са размаком од месец дана између доза, од почетка сезоне РСВ инфекције (тј. од 40. календарске недеље-почетак октобра до краја 8. календарске недеље наредне године - крај фебруара).

Паливизумаб се примењује у здравственим установама за лечење деце на терцијарном нивоу здравствене заштите, по кохортном принципу.

4. Обавезна активна и пасивна имунизација лица запослених у здравственим установама

Обавезна активна и пасивна имунизација лица запослених у здравственим установама против одређених заразних болести спроводиће се у складу са стручно-методолошким упутством Института.

Заразне болести против којих се спроводи обавезна активна и пасивна имунизација осетљивих лица (без претходно стеченог имунитета) запослених у здравственим установама су:

- 1) хепатитис Б;
- 2) грип;
- 3) мале богиње;
- 4) рубела;
- 5) заушке;
- 6) дифтерија;
- 7) велики кашаљ;
- 8) менингококна болест;
- 9) варичела;
- 10) друге заразне болести.

Запослени у здравственим установама и приватној пракси који подлежу обавезној активној и пасивној имунизацији су они који пружају услуге здравствене заштите на одељењима са повећаним ризиком од заразних болести и то на пословима: дијагностике, лечења, неге, исхране болесника и пословима одржавања хигијене.

Здравствени радници и запослени у здравству су лекари, медицинске сестре и техничари, ученици, студенти и лекари на стажу, фармацеути и фармацеутски техничари, волонтери, административно и техничко особље, као и запослени у денталној медицини.

Комисија за болничке инфекције/инфекције повезане са здравственом заштитом сваке здравствене установе одређује лица запослена у здравственој установи која подлежу обавезној имунизацији против одређене заразне болести.

Активну имунизацију запослених у здравственим установама организује и надзире надлежни завод/институт за јавно здравље који о томе води евиденцију.

Имунизација се спроводи након провере имунизационог статуса запосленог.

4.1 Активна и пасивна имунизација лица запослених у здравственим установама против хепатитиса Б

Активна имунизација се спроводи након провере имунизационог статуса запосленог, као и серолошког тестирања на специфична антитела (антиХБс антитела).

Уколико особа не поседује доказ о потпуној имунизацији (серија од три дозе) против хепатитиса Б или нема податак о имунитету (ниво антиХБс антитела ≥ 10 mIU/ml) треба да прими серију од 3 дозе вакцине у размаку 0, 1 и 6 месеци и да спроведе серолошко тестирање 1-2 месеца након последње (треће) дозе вакцине. Активна и пасивна имунизација против хепатитиса Б спроводи се постекспозиционо код лица запослених у здравству која су имала акцидент са инфективним материјалом (види одељак 2.3)

4.2 Активна имунизација лица запослених у здравственим установама против грипа

У циљу смањења оболевања и одсуствовања запослених током сезоне грипа, али и спречавања преношења вируса са особља на пацијенте, следеће особље се обавезно вакцинише сваке сезоне:

- запослени у установама који раде са пацијентима који су у високом/посебном ризику од компликација грипа,
- запослени у установама који раде са пацијентима узраста преко 65 година живота,
- запослени који болују од хроничних болести (кардиоваскуларних, плућних, бубрежних, метаболичких, хемоглобинопатија, имуносупресија итд.),
- запослена у здравственој установи која је трудница, као и запослени у здравственој установи који пружају услуге здравствене заштите трудницама.

Имунизација се спроводи једном дозом вакцине годишње, пред почетак сезоне грипа.

4.3 Активна имунизација лица запослених у здравственим установама против малих богиња, рубеле и заушака

Лица запослена у здравственим установама која нису прележала или нису вакцинисана против малих богиња, рубеле и заушака, у случају оболевања могу представљати извор инфекције за пацијенте, друге запослене, као и особе из блиског контакта у популацији.

Активна имунизација ММР вакцином је обавезна за сва лица запослена у здравственим установама која су рођена 1971. године и касније.

Активној имунизацији подлежу:

- запослени који раде у установама/одељењима где се пружа здравствена заштита пацијентима који су у високом ризику од компликација од морбила, рубеле и заушака,
- запослени који немају податак о потпуној активној имунизацији ММР вакцином (две дозе) у документацији или
- запослени код којих је серолошки тест на антитела против морбила, заушки или рубеле негативан.

Активна имунизација спроводи се са две дозе ММР вакцине у размаку од најмање 28 дана.

4.4 Активна имунизација лица запослених у здравственим установама против варичеле

Активна имунизација против варичеле се спроводи код лица запослених у здравственим установама која нису прележала (негативан серолошки тест) или нису вакцинисана против варичеле, а у блиском су контакту са пацијентима у високом ризику од озбиљних компликација од варичеле:

- превремено рођеном децом мајки које нису прележале варичелу,
- новорођенчади рођеном од 28 недеље гестације и са порођајном тежином на рођењу од 1.000. g или мање, без обзира на имуни статус мајке,
- трудницама,
- имунокомпромитованим особама.

Активна имунизација спроводи се са две дозе вакцине у размаку од шест недеља.

4.5 Активна имунизација лица запослених у здравственим установама против менингококне болести

Особље које је рутински изложено изолатима *Neisseria meningitidis* у лабораторијама вакцинише се једном дозом коњуговане полисахаридне менингококне вакцине.

Уколико постоји континуирана изложеност спроводи се ревакцинација на три године.

4.6 Активна имунизација лица запослених у здравственим установама против дифтерије и великог кашља

Лица запослена у здравственим установама која пружају услуге здравствене заштите пацијентима на стационарном лечењу на одељењима неонатологије, педијатрије, интензивне неге, пулмологије, акушерства, онкологије, као и одељењима за лечење заразних болести активно се имунизују једном дозом Тдап вакцине.

Ревакцинација се спроводи једном дозом Тд вакцине сваких десет година.

Запослена у здравственој установи која је трудница активно се имунизује једном дозом Тдап вакцине у периоду 28-38 недеље гестације, током сваке трудноће.

Активна и пасивна имунизација запослених у здравственим установама, изузев против хепатитиса Б и грипа, почиње да се спроводи од 1. јануара 2020. године.

5. Обавезна активна имунизација путника у међународном саобраћају

Обавезна активна имунизација путника у међународном саобраћају спроводи се у складу са стручно-методолошким упутством Института.

Заразне болести против којих се спроводи обавезна активна имунизација путника у међународном саобраћају су:

- 1) жута грозница;
- 2) друге заразне болести по захтеву земље у коју се путује.

Путници у међународном саобраћају активно се имунизују ако путују у земље које захтевају одређену вакцинацију, према епидемиолошким индикацијама у складу са Међународним здравственим правилником.

Обавезна активна имунизација путника у међународном саобраћају спроводи се против жуте грознице и менингококне болести.

Вакцинација против жуте грознице и других заразних болести путника у међународном саобраћају се може спроводити у здравственим установама које одређује министарство надлежно за послове здравља на предлог Института, према члану 38. Закона.

Овлашћене здравствене установе издају међународни сертификат о спроведеној вакцинацији.

Трошкове обавезне активне имунизације путника у међународном саобраћају сноси лице које се имунизује због потребе путовања.

5.1 Активна имунизација против жуте грознице

Обавезној активној имунизацији против жуте грознице подлежу лица која путују у земљу у којој постоји ова болест или у земљу која захтева имунизацију против те болести.

Активна имунизација спроводи се применом једне дозе вакцине најкасније 10 дана пре поласка на пут, код лица од навршених девет месеци живота.

Једна доза вакцине даје доживотну заштиту.

5.2 Активна имунизација против менингококног менингитиса

Обавезној активној имунизацији квадривалентном вакцином (А, S, W135, Y) против менингококног менингитиса подлежу путници који путују, у транзиту су или ће дуже боравити у ендемским подручјима.

Активна имунизација се спроводи давањем једне дозе коњуговане полисахаридне квадривалентне менингококне вакцине најкасније 10-14 дана пре поласка на пут, код лица старијих од две године.

Активна имунизација се може спровести и са другим вакцинама против менингококног менингитиса са једним или више различитих серотипова, који се разликују од наведене квадривалентне вакцине.

ПРЕПОРУЧЕНА АКТИВНА ИМУНИЗАЦИЈА

6. Препоручена активна имунизација лица одређеног узраста

Препоручена активна имунизација лица одређеног узраста спроводи се у складу са стручно-методолошким упутством Института.

Препоручена активна имунизација лица одређеног узраста спроводи се на основу препоруке доктора медицине или доктора специјалисте одговарајуће гране медицине који спроводи имунизацију уз претходну писмену сагласност лица које се активно имунизује, односно његовог законског заступника.

Писмена сагласност за препоручену активну имунизацију дата је на Обрасцу 3. који је саставни део Правилника о имунизацији и начину заштите лековима ("Службени гласник РС", број 88/17).

Заразне болести против којих се спроводи препоручена активна имунизација лица одређеног узраста су:

- 1) варичела;
- 2) обољења изазвана хуманим папилома вирусима;
- 3) хепатитис А;
- 4) хепатитис Б;
- 5) грип;
- 6) обољења изазвана Стрептококом пнеумоније;
- 7) зостер;
- 8) рота вирусне инфекције;
- 9) менингококна болест;
- 10) дифтерија;
- 11) тетанус;
- 12) велики кашаљ;
- 13) рубела;
- 14) крпељски менингоенцефалитис;

15) друге заразне болести у складу са законом по епидемиолошким индикацијама.

6.1 Препоручена активна имунизација против варичеле

Активна имунизација против варичеле се препоручује код старијих од 12 месеци живота, без претходно стеченог имунитета, а посебно код жена које планирају трудноћу.

Активна имунизација против варичеле спроводи се са две дозе живе атенуиране вакцине у размаку од шест недеља.

6.2 Препоручена активна имунизација против обољења изазваних хуманим папилома вирусима

Активна имунизација против обољења изазваних хуманим папилома вирусима препоручује се код деце старије од девет година пре првих сексуалних односа, а првенствено код девојчица шестих разреда основних школа.

Активна имунизација се спроводи са потребним бројем доза (две или три), зависно од врсте вакцине (ХПВ2, ХПВ4, ХПВ9) и узраста у којем се даје.

6.3 Препоручена активна имунизација против хепатитиса А

Активна имунизација против хепатитиса А препоручује код лица старијих од 16 година, без претходно стеченог имунитета и без посебног ризика.

Активна имунизација се спроводи једном дозом вакцине, а у циљу постизања дуготрајне заштите, примењује се друга (бустер) доза вакцине, која се даје најраније 6 до 12 месеци након прве дозе.

Може се препоручити и вакцина која је индикована и за млађи узраст.

6.4 Препоручена активна имунизација против хепатитиса Б

Активна имунизација против хепатитиса Б се препоручује код лица без претходно стеченог имунитета, односно лицима која нису претходно вакцинисана.

Активна имунизација се спроводи давањем три дозе ХБ вакцине (примарна серија) по шеми 0, 1 и шест месеци.

6.5 Препоручена активна имунизација против грипа

Активна имунизација против грипа лица без посебног ризика се препоручује код:

1. одраслих лица запослених у јавним службама,
2. здравих лица узраста 50-64 године,
3. здраве одојчади и деце узраста шест месеци до пет година,
4. лица узраста 2-49 година (осим оних која болују од астме).

Имунизација се спроводи једном дозом вакцине годишње, пред почетак сезоне грипа.

6.6 Препоручена активна имунизација против обољења изазваних Стрептококом пнеумоније

Активна имунизација против обољења изазваних Стрептококусом пнеумоније спроводи се пнеумококним коњугованим полисахаридним вакцинама и препоручује се код:

1. неимунизоване деца старије од две године до навршених пет година, која похађају предшколску установу, једном дозом
2. старијих од 65 година без посебног ризика, једном дозом.

6.7 Препоручена активна имунизација против зостера

Препоручује се активна имунизација против херпес/варичела зостера у складу са узрастом, применом вакцине против херпес/варичела зостера.

6.8 Препоручена активна имунизација против рота вирусне инфекције

Активна имунизација против ротавирусне инфекције се препоручује код одојчади од навршена два месеца живота применом оралних живих ротавирусних вакцина (РВ1 или РВ5), са две, односно три дозе.

6.9 Препоручена активна имунизација против менингококне болести

Активна имунизација против менингококне болести препоручује се менингококном квадривалентном коњугованом полисахаридном вакцином код студената и ђака који живе у домовима/интернатима и војних регрута.

Препоручује се активна имунизација против менингококне болести изазване менингококом серогрупе Б у складу са узрастом, применом вакцине против менингокока групе Б.

6.10 Препоручена активна имунизација против дифтерије, тетануса и великог кашља

Активна имунизација против дифтерије, тетануса и великог кашља препоручује се код одраслих као ревакцинација.

Активна имунизација се спроводи применом комбинованих вакцина које у свом саставу садрже компоненте против дифтерије, тетануса и великог кашља (Тдап, Тд, ТТ).

Препоручује се рутинска ревакцинација одраслих старијих од 30 година применом једне дозе Тдап вакцине и потом ревакцинација применом Тд или ТТ вакцине на сваких 10 година.

Препоручује се да се свака трудница активно имунизује једном дозом Тдап вакцине у периоду 28-38 недеље гестације, током сваке трудноће.

6.11 Препоручена активна имунизација против рубеле

Активна имунизација против рубеле се препоручује за жене без претходно стеченог имунитета и које планирају трудноћу, применом једне дозе ММР вакцине.

6.12 Препоручена активна имунизација против крпељског менингоенцефалитиса

Активна имунизација препоручује се као мера заштите за становништво ендемских подручја, за професионално и рекреативно изложене особе које бораве у жариштима.

Препоручује се да се примарна серија спроводи са две или три дозе, а прва ревакцинација после годину дана односно три године.

Препоручена активна имунизација лица одређеног узраста почиње да се примењује 18 месеци од ступања на снагу Правилника, а најкасније од 1. априла 2019. године.

7. Препоручена активна и пасивна имунизација лица по клиничким индикацијама

Препоручена активна и пасивна имунизација лица по клиничким индикацијама спроводи се у складу са стручно-методолошким упутством Института.

Препоручена активна и пасивна имунизација по клиничким индикацијама спроводи се код лица код којих болест против које се имунизација спроводи може да има тежи облик или може да доведе до погоршања основног обољења изостанком имунизације.

Препоручена активна и пасивна имунизација лица по клиничким индикацијама спроводи се на основу мишљења доктора специјалисте одговарајуће гране медицине и препоруке доктора медицине или доктора специјалисте одговарајуће гране медицине који имунизацију спроводи уз претходну писмену сагласност тог лица, односно његовог законског заступника.

Заразне болести против којих се спроводи препоручена активна имунизација лица по клиничким индикацијама су:

- 1) хепатитис А;
- 2) хепатитис Б;
- 3) грип;
- 4) обољења изазвана Стрептококом пнеумоније;
- 5) друге заразне болести у складу са законом.

Заразне болести против којих се спроводи препоручена пасивна имунизација лица по клиничким индикацијама су:

- 1) мале богиње;
- 2) варичела;
- 3) инфекција цитомегаловирусом;
- 4) друге заразне болести у складу са законом.

7.1 Препоручена активна имунизација против хепатитиса А

Активна имунизација се препоручује једном дозом мртве вакцине против хепатитиса А код особа које болују од хроничне болести јетре, без претходно стеченог имунитета.

У циљу постизања дуготрајне заштите, примењује се друга (бустер) доза вакцине, која се даје најраније шест до 12 месеци након прве дозе.

7.2 Препоручена активна имунизација против хепатитиса Б

Активна имунизација ХБ вакцином се препоручује код особа које болују од хроничне болести јетре, без претходно стеченог имунитета, а спроводи се са три дозе ХБ вакцине по шеми: 0, 1, 6 месеци од утврђивања индикације.

7.3 Препоручена активна имунизација против грипа

Активна имунизација против грипа се препоручује код:

- чланова породице болесника у повећаном ризику од компликација код којих је контраиндиковано давање вакцине;
- здравих особа старијих од 65 година.

Активна имунизација се препоручује инактивисаном инфлуенца вакцином (тривалентна или четворовалентна, сплит или субјунит).

Имунизација се спроводи једном дозом вакцине годишње, пред почетак сезоне грипа.

7.4 Препоручена активна имунизација против обољења изазваних Стрептококом пнеумоније

Активна имунизација против обољења изазваних Стрептококом пнеумоније се препоручује полисахаридном пнеумококном вакцином у следећим случајевима:

1. хроничне кардиоваскуларне и плућне болести;
2. шећерна болест;
3. хронична обољења јетре;
4. хронична обољења бубрега;
5. алкохолизам.

7.5 Препоручена активна имунизација против ротавирусне инфекције

Активна имунизација против ротавирусне инфекције се препоручује код новорођенчади и одојчади код којих су због њиховог здравственог стања неминовне учестале и дуготрајне хоспитализације и то:

1. превремено рођена деца пре 33 недеље гестације;
2. новорођенчад са урођеним срчаним манама;
3. новорођенчад са урођеним болестима метаболизма;
4. одојчад са хроничном болестима јетре и бубрега;
5. одојчад са тешким оштећењима ЦНС-а.

Препоручена пасивна имунизација лица по клиничким индикацијама

Препоручена пасивна имунизација лица по клиничким индикацијама спроводи се на основу мишљења лекара специјалисте одговарајуће гране медицине, у болничким условима уз претходну писану сагласност лица, односно родитеља малолетног детета које се пасивно имунизује.

Заразне болести против којих се спроводи препоручена пасивна имунизација лица по клиничким индикацијама су мале богиње, варичела и инфекција цитомегаловирусом.

7.6 Препоручена пасивна имунизација против малих богиња

Пасивна имунизација против малих богиња препоручује се код лица која нису прележала или нису вакцинисана против малих богиња, а била су у контакту са оболелим:

- имунокомпромитованих код којих постоји трајна контраиндикација за вакцину против малих богиња,
- трудница.

Пасивна имунизација се спроводи у периоду до шест дана након контакта.

За пасивну имунизацију препоручује се препарат који садржи антитела против малих богиња.

7.7 Препоручена пасивна имунизација против варичеле

Пасивна имунизација против варичеле препоручује се за постескпозициону профилаксу осетљивих лица код којих је контраиндиковано давање вакцине против варичеле, осим лица наведених у одељку 3.6.

Примењује се Варичела-зостер имуноглобулин (ВЗИг).

7.8 Препоручена пасивна имунизација против цитомегаловируса

Пасивна имунизација против цитомегаловируса препоручује се код примаоца трансплантата солидних органа и коштане сржи, посебно код оних код којих постоји интолеранција на профилаксу антивиралним лековима.

За пасивну имунизацију препоручује се препарат који садржи антитела против цитомегаловируса.

Препоручена активна и пасивна имунизација по клиничким индикацијама примењује се након 18 месеци од ступања на снагу Правилника, а најкасније од 1. априла 2019. године.

8. Препоручена активна имунизација путника у међународном саобраћају

Препоручена активна имунизација путника у међународном саобраћају спроводи се у складу са стручно-методолошким упутством Института.

Заразне болести против којих се спроводи препоручена активна имунизација путника у међународном саобраћају су:

- 1) трбушни тифус;
- 2) хепатитис А;

- 3) хепатитис Б;
- 4) грип;
- 5) дечја парализа;
- 6) друге заразне болести у складу са законом

Препоручена активна имунизација путника у међународном саобраћају се може спроводити у здравственим установама које одређује министарство надлежног за послове здравља на предлог Института, према члану 38. Закона.

Овлашћене здравствене установе издају међународни сертификат о спроведеној вакцинацији.

Трошкове имунизације путника у међународном саобраћају сноси лице које се имунизује због потребе путовања.

8.1 Препоручена активна имунизација против трбушног тифуса

Препорученој имунизацији против трбушног тифуса подлежу лица која путују у ендемске области.

Активна имунизација се спроводи давањем једне дозе полисахаридне вакцине, код лица старијих од две године.

8.2 Препоручена активна имунизација против хепатитиса А

Имунизацији против хепатитиса А подлежу лица која путују у ендемске области.

Активна имунизација се спроводи вакцином против хепатитиса А, појединачном или комбинованом, најкасније 14 дана пред пут.

Активна имунизација се спроводи давањем једне дозе инактивисане вакцине, а ревакцинација у случају да индикације и даље постоје најраније након шест месеци, а најкасније након 36 месеци од примовакцинације.

8.3 Препоручена активна имунизација против хепатитиса Б

Имунизацији против хепатитиса Б подлежу лица која путују у ендемске области.

Активна имунизација се спроводи ХБ вакцином појединачном или у саставу комбиноване, код претходно неимунизованих или непотпуно имунизованих лица, са три дозе (0, 1 и 6 месеци).

8.4 Препоручена активна имунизација против грипа

Активна имунизација против грипа код путника у међународном саобраћају спроводи се на лични захтев лица сезонском вакцином препорученом за хемисферу.

Ако СЗО прогласи пандемијску појаву грипа (нови подтип или нова рекомбинантна варијанта вируса инфлуенце), доноси се посебно стручно-методолошко упутство за имунизацију против пандемијског грипа за путнике у међународном саобраћају.

8.5 Препоручена активна имунизација против дечије парализе

Активна имунизација против дечије парализе код путника у међународном саобраћају спроводи се код лица која путују у ендемске области.

Активна имунизација спроводи се применом једне или две дозе ИПВ у размаку не краћем од месец дана код претходно неимунизованих лица.

На захтев земље у коју се путује активна имунизација може се спровести једном дозом живе оралне полио вакцине.

8.6 Препоручена активна имунизација против дифтерије

Активној имунизацији против дифтерије подлежу лица старија од 25 година која путују у земљу у којој се та болест региструје у епидемијском облику или према захтеву земље у коју путују.

За лица од 25 до 45 година живота активна имунизација се спроводи давањем једне дозе Тд вакцине.

За лица старија од 45 година живота активна имунизација се спроводи давањем две дозе Тд вакцине у размаку од једног до три месеца и давањем треће дозе шест до дванаест месеци након давања друге дозе вакцине.

8.7 Препоручена активна имунизација против беснила

Преекспозициона вакцинација против беснила препоручује се путницима у земље са ензоотским беснилом паса, најмање 45 дана пре почетка пута, са контролом имунитета у периоду од две до четири недеље након последње дате дозе.

Преекспозициона вакцинација против беснила спроводи се давањем три појединачне дозе вакцине против беснила. Списак земаља са ензоотским беснилом паса даје референтна установа Пастеров завод Нови Сад (све државе Централне и Јужне Америке, Африке и Азије, осим Јапана).

9. Трогодишњи план потреба здравствених установа у вакцинама, имуноглобулинима хуманог порекла и моноклонским антителима за обавезну имунизацију

1) план потреба за обавезну активну имунизацију лица одређеног узраста (број доза)

	БЦГ	БОПВ	ДТаП/ДТ	дТ	ДТаП ИПВ Хиб	ХБ за децу	ММР	пнеумокона полисахардина коњугована вакцина
2018.	155460	191110	79 200 *	96060	272000**	180000	110000	165000
2019.	150000	190000	65000 /80000	95000	200000	180000	130000	220000
2020.	150000	190000	65000 /80000	95000	200000	180000	130000	260000

* За први квартал 2018. године су уговорене количине ДТ вакцине за предшколску децу

** За 2018. годину су уговорене количине за ДТаП ИПВ Хиб вакцину

2) план потреба за обавезну активну и пасивну имунизацију лица изложених одређеним заразним болестима;

	вакцина против беснила	ХРИг (ИЈ)	ХБ вакцина за одрасле	ХБИг (ИЈ)	ТТ	ХТИг (ИЈ)	хеп. А вакцина	вакцина против трбушног тифуса
2018.	4433	1380600	21540	160000	320000	31250000	*	**
2019.	4433	1380600	23000		360000		*	**
2020.	4433	1380600	23000		360000		*	**

Напомена:* и **Како је према Правилнику примена ових вакцина предвиђена од 1. јануара 2019. године, према стручнометодолошком упутству Института за планирање, здравствене установе ће исказати план потреба, који ће бити достављен министарству надлежном за послове здравља до 1. априла 2018. године.

План потреба за ХТИг и ХБИг за 2018. годину је процењен на основу просечног утрошка у последње три године, за 2019. и 2020. здравствене установе у којима се спроводи пасивна имунизација овим препаратима ће исказати план потреба на основу стручнометодолошког упутства Института.

За вакцину против беснила и имуноглобулин (ХРИг) процене је дала референтна установа Пастеров завод у Новом Саду.

3) план потреба за обавезну активну и пасивну имунизацију лица у посебном ризику;

	ХБ за одрасле	грип вакцина	менингококна вакцина	пнеумококна коњугована/ пнеумококна полисахаридна	Хиб	варичела вакцина	Паливизумаб (мг)
2018.	*	241620	700	4500/4500	600	**	130 000
2019.		260000	700		700	**	
2020.		280000	700		700	**	

Напомена:* Како према Програму групе у посебном ризику чине у значајном броју пацијенти на хемодијализи и инсулин зависни дијабетичари, према стручно-методолошком упутству Института за планирање, здравствене установе ће исказати прецизнији план потреба, који ће бити достављен министарству надлежном за послове здравља до 1. јануара 2018. године, а наведене категорије могу бити покривене планираним бројем ове вакцине за изложена лица.

За 2019. и 2020. здравствене установе у којима се спроводи имунизација ХБ лица у посебном ризику ће исказати план потреба на основу стручно-методолошког упутства Института.

За 2019. и 2020. здравствене установе у којима се спроводи имунизација лица у посебном ризику пнеумококном коњугованом полисахаридном и пнеумококном полисахаридном вакцином ће исказати план потреба на основу стручно-методолошког упутства Института.

**Како је према Правилнику примена ове вакцине предвиђена од 1. јануара 2019. године, према стручно-методолошком упутству Института за планирање, здравствене установе ће исказати план потреба, који ће бити достављен министарству надлежном за послове здравља до 1. априла 2018. године.

За 2019. и 2020. здравствене установе у којима се спроводи имунизација лица у посебном ризику паливизумабом ће исказати план потреба на основу стручно-методолошког упутства Института.

4) план потреба за обавезну активну и пасивну имунизацију лица запослених у здравственим установама;

Напомена: Како је према Правилнику примена вакцина за активну и пасивну имунизацију лица запослених у здравственим установама од 1. јануара 2020. године, према стручно-методолошком упутству Института за планирање, здравствене установе ће исказати план потреба, који ће бити достављен министарству надлежном за послове здравља до 1. априла 2019. године.

10. Потребе вакцина, имуноглобулина хуманог порекла и моноклонских антитела за националну резерву у складу са препоруком Светске здравствене организације

Потребе вакцина, имуноглобулина хуманог порекла и моноклонских антитела за националну резерву у складу са препоруком СЗО би износиле 25% исказаних потреба на годишњем нивоу.

Календар имунизације је одштампан уз Програм обавезне и препоручене имунизације становништва против одређених заразних болести и чини његов саставни део.

НАПОМЕНА ЕКСПЕРТ-а:

[1] Сматрамо да је на означеном месту начињена техничка омашка и да уместо речи: "тетануса" треба да пише: "хепатитиса Б".

© Cekos In, Beograd, www.cekos.rs